

การบริหารจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพารา ในจังหวัดอุบลราชธานี

Management Administration Affecting Efficiency of Rubber Production in Ubon Ratchathani Province

เจริญ โสภา^{1*} เชมรัฐ สังขวรรณ² เจนจิรา ธิสาเวช³ นิภาวรรณ ทาลา⁴
Charoen Sopa^{1*} Kemmarat Sangkawan² Jenjira Thisaved³ Nipawan Tala⁴

Received: July 23, 2019

Revised: August 08, 2019

Accepted: October 28, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากรชัดเจนจากสูตรคอแครอน จำนวน 385 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล มีความเชื่อมั่น 0.945 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการทดสอบค่าถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการความรู้ ด้านคุณภาพ ด้านขนาดพื้นที่ที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านแหล่งข้อมูลการผลิต ด้านทำเลที่ตั้งมีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ABSTRACT

This research aims to study management administration affecting efficiency of rubber production in Ubon Ratchathani province. The samples used in this research comprised of 385 rubber farmers who live in Ubon Ratchathani area selected by using an infinite population from Cochran formula. The questionnaire was used as the data collection tool with reliability of 0.945. Statistics used in this research included percentage, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression test. Results showed that management administration, knowledge management, quality, and area size affected on the efficiency of rubber production in Ubon Ratchathani province with

^{1*} อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี E-mail: sine093sine@gmail.com

²⁻⁴ นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี Tel. : 093-4615 027

^{1*} Lecturer at the Faculty of Business Administration and Management Ubon Ratchathani Rajabhat University

²⁻⁴ Student Of Faculty of Business Administration and Management Ubon Ratchathani Rajabhat University

the significant level of 0.01. Production data sources and location also affected on the efficiency of rubber production in Ubon Ratchathani province with the significant level of 0.05.

Keywords: management administration, efficiency of production, rubber

บทนำ

ไทยเป็นประเทศที่ผลิตยางพาราได้มากที่สุดในโลก ประมาณปีละ 2.3 ล้านตัน ในแต่ละปี ประเทศไทยส่งออกยางแปรรูปขึ้นต้น เช่น ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้นเป็นมูล ค่าประมาณ 6 หมื่นล้านบาทโดยส่งไปยังประเทศญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา และมาเลเซีย นอกจากนี้ยังส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง เช่น ถุงมือยางยางรถยนต์ และยางรัดของ ออกไปอีกปีละ 4 หมื่นล้านบาท และส่งออกผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพาราในรูปของเฟอร์นิเจอร์ชิ้นส่วนไม้ยางพารา และของเล่นจากไม้ยางพารา ได้อีกปีละ 1 หมื่นล้านบาท กว่าร้อยละ 70 ของยางพาราที่ประเทศไทยได้ นำมาแปรรูปเป็นยางพาราแผ่นรมควัน ยางแท่ง และน้ำยางข้น ส่งออกต่างประเทศได้เป็นมูลค่าประมาณ 6 หมื่นล้านบาท และของเล่นจากไม้ยางพารา ได้อีกปีละ 1 หมื่นล้านบาท กวาร์ร้อยปีที่พระยารัษฎานุประดิษฐ์ ได้นำยางพาราเข้ามาปลูกเป็นครั้งแรกที่อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง การปลูกยาง และอาชีพสวนยางทำรายได้ที่แน่นอน ยั่งยืนจึงได้รับความนิยม และแพร่หลายไปในทุกจังหวัดของภาคใต้ ปัจจุบันก็ได้แพร่หลายไปยังภาคตะวันออก และบางจังหวัดของภาคอีสาน โดยได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยาง และจากกรมวิชาการเกษตร (อิบรอเฮม ยีดำ, 2555)

ปัจจุบันมีการเข้าถึงข้อมูล และระบบสารสนเทศทางการเกษตร ประกอบไปด้วยข้อมูลความเหมาะสมของพื้นที่ ข้อมูลประมาณการผลผลิตสินค้าเกษตร ข้อมูลสภาวะการตลาด และการค้าข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร ข้อมูลหน่วยงานของรัฐ และเอกชนรวมถึงระบบบริหารจัดการความรู้ด้านการเกษตร ทำให้เกษตรกรสามารถติดตามวิเคราะห์สถานการณ์สินค้าเกษตรเพื่อช่วยในการตัดสินใจผลิตสินค้าเกษตรรวมถึงกระบวนการผลิตยางพาราของเกษตรกรทำได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด (มนัสชนก บุญอุทัย, 2561)

โดยการส่งออกยางพารานั้น สามารถส่งออกผลิตภัณฑ์ยางพาราได้ตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำตัวอย่างเช่น น้ำยางสด น้ำยางข้น ยางพาราก้อนถ้วย ยางแท่ง ถุงมือยาง ยางยานยนต์ เป็นต้น ซึ่งถือว่ายางพารานั้นสามารถทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยได้ตลอดทั้งโซ่อุปทานแต่ในอุตสาหกรรมยางพาราตลอดทั้งโซ่อุปทาน จะมีกระบวนการในการผลิตต่าง ๆ ที่ใช้วัตถุดิบแตกต่างกันออกไป ซึ่งการใช้วัตถุดิบในกระบวนการผลิตเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อไม่มากนักในหลาย ๆ ด้าน อาทิ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพ (ญานิศา สมสกุล, 2560) ปัญหาหลัก ๆ ของยางพารา คือ ประสิทธิภาพของน้ำยางพาราไม่ได้คุณภาพตามความต้องการ เนื่องจากปัญหาดินไม่อุดมสมบูรณ์บวกกับสภาพอากาศที่มีอากาศร้อน ส่งผลให้น้ำยางมีความยืดหยุ่นไม่มากพอ และน้ำยาง ออกผลผลิตน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการ และปัญหาดินไม่อุดมสมบูรณ์ราคายางที่ตกต่ำลงจากเดิมมากลดลง เรื่อย ๆ มาต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน การปลูกสวนยางพารานอกจากจะพิจารณาเลือกพันธุ์ยางแล้ว และความเหมาะสมของพื้นที่สำหรับปลูกยางก็มีส่วนสำคัญมากเช่นเดียวกัน

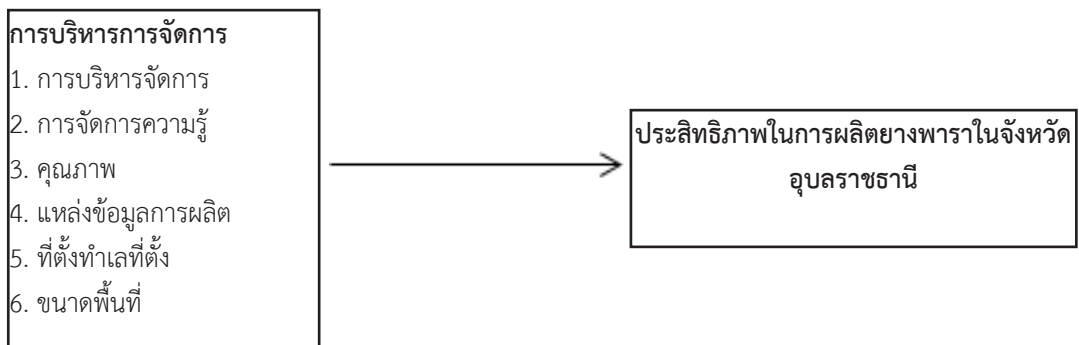
ดังนั้นทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพารา ในจังหวัดอุบลราชธานี ว่ามีลักษณะอย่างไรทั้งนี้เพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาอาชีพการปลูกยางพาราของเกษตรกร เพื่อช่วยควบคุมต้นทุนการผลิตในการจัดการ และในการวิเคราะห์ด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ การผลิตยางพารา และเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรที่ประกอบอาชีพ

ปลูกลายพาราอันจะเป็นประโยชน์ต่อการผลิต และการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น และประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการบริหารการจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารการจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการสำรวจ (Survey Research Method) ด้วยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบของการดำเนินงานวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เกษตรกรชาวสวนยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนแน่นอน (การยางแห่งประเทศไทย, 2562)

กลุ่มตัวอย่างคือเกษตรกรชาวสวนยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานี ในกรณีไม่ทราบจำนวนประชากรชัดเจน โดยใช้สูตรคอเครน (Cochran, 1977) ได้กลุ่มตัวอย่าง 385 คน สุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenient Sampling)

$$n = \frac{p(1-p)z^2}{e^2}$$

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

(กรณีที่ ไม่ทราบค่า σ สามารถกำหนดค่า σ เป็นเปอร์เซ็นต์ของ σ)

Z = ค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่นหรือระดับนัยสำคัญ

ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 มีค่า $z_c = 1.95$

ถ้าระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์ หรือระดับนัยสำคัญ 0.01 มีค่า $z_c = 2.58$

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการจัดการ และประสิทธิภาพในการผลิตยางพารา เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดตามลักษณะของตัวแปรที่จะศึกษามาเป็นตัวบ่งชี้
2. สร้างแบบสอบถามโดยกำหนดขอบเขตของคำถามเกี่ยวกับการบริหารการจัดการ และประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดและตัวแปรที่กำหนดไว้ โดยกำหนดเนื้อหาในข้อความให้ครอบคลุมเรื่องที่ทำการศึกษาโดยพิจารณาให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบตามข้อเท็จจริงให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้
3. นำแบบสอบถามให้ผู้ทรง 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) > 0.50 ทุกข้อ (ปราณี หล้าเบญญะ, 2559) แล้วไปทำการทดลองใช้ (Try-out) กับเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในเขตอำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบัค (Cronbach, 1951) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.945 ตามวิธีของ Cronbach ตามที่ Nunnally ได้เสนอแนะไว้ว่าควรเท่ากับ 0.70 ขึ้นไป สำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจ ถือว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของ Nunnally (1978)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติ ได้แก่

1. ร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient Analysis) เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในเขตจังหวัดอุบลราชธานี
3. การวิเคราะห์ค่าถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) โดยวิธีการ Enter และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานี นำเสนอรายละเอียดตามตารางที่ 1 อธิบายลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 385 คน ตารางที่ 2 นำเสนอค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันภายในระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเป็นการทดสอบคุณสมบัติของตัวแปรเบื้องต้นเพื่อทดสอบวัตถุประสงค์การวิจัยในตารางที่ 3 คือเรื่องการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ซึ่งสามารถแสดงผลได้ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกรสวนยางพารา

ข้อมูลทั่วไปของ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	200	51.95
2. หญิง	185	48.05
รวม	385	100
อายุ		
1. ต่ำกว่า 20 ปี	15	3.90
2. 21 – 39 ปี	125	32.47
3. 40 – 59 ปี	201	52.21
4. 60 ปีขึ้นไป	44	11.42
รวม	385	100
ระดับการศึกษา		
1. ประถม	150	38.96
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	147	38.18
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	66	17.14
4. อนุปริญญา / ปวส./ปริญญาตรี	22	5.72
รวม	385	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	42	10.91
2. 5,000 - 10,000 บาท	195	50.65
3. 10,000 - 20,000 บาท	115	29.87
4. 20,000 บาท ขึ้นไป	33	8.64
รวม	385	100
สถานภาพ		
1. โสด	118	30.65
2. สมรส	237	61.56
3. หย่าร้าง	30	7.79
รวม	385	100

จากตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของเกษตรกรสวนยางพาราข้อมูลทั่วไปของชาวเกษตรกรชาวสวนยางพาราพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 385 คนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 51.95 และเป็นเพศหญิง 185 คน คิดเป็นร้อยละ 48.05 กลุ่มตัวอย่าง และมีอายุ 40 – 59 ปี จำนวน 201 คนคิดเป็นร้อยละ 52.21 รองลงมา คือ มีอายุ 21 – 39 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 32.47 อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 44 คนคิดเป็นร้อยละ 11.42 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 มีการศึกษาระดับประถม จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 38.96 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 38.18 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 อนุปริญญา/ปวส./ปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.72 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาท จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 50.65 รองลงมา คือ 10,000-20,000 บาทจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 29.87 ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.91 และ 20,000 บาท ขึ้นไปจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.64 มีสถานภาพสมรส จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 61.56 รองลงมาคือ โสด จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 30.65 หย่าร้างจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.79

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันภายในระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ตัวแปร	A	B	C	D	E	F	G
การบริหารจัดการ (A)	-	0.283**	0.442**	0.371**	0.333**	0.372**	0.501**
การจัดการความรู้ (B)	-	-	0.326**	0.168**	0.286**	0.249**	0.470**
คุณภาพ (C)	-	-	-	0.241**	0.471**	0.444**	0.494**
แหล่งข้อมูลการผลิต (D)	-	-	-	-	0.353**	0.256**	0.369**
ที่ตั้งทำเลที่ตั้ง (E)	-	-	-	-	-	0.456**	0.478**
ขนาดพื้นที่ (F)	-	-	-	-	-	-	0.528**
ประสิทธิภาพในการผลิตยางพารา (G)	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปร ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการความรู้ ด้านคุณภาพ ด้านแหล่งข้อมูลการผลิต ด้านที่ตั้งทำเลที่ตั้ง ด้านขนาดพื้นที่ และประสิทธิภาพในการผลิตยางพารามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.010 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันตั้งแต่ 0.168 ถึง 0.528 คือไม่เกิน 0.800 เพื่อป้องกันปัญหา Multicollinearity (Hair et al, 2006)

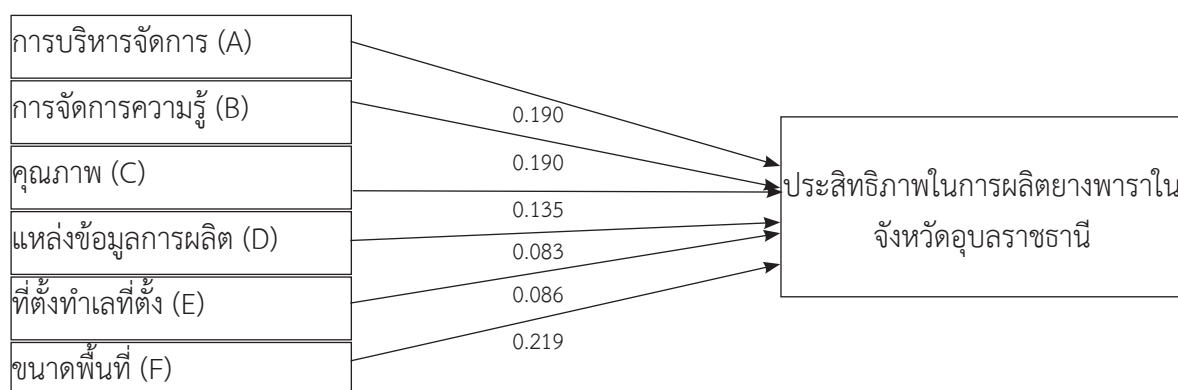

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าถดถอยเชิงพหุคูณ บริหารการจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานี

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	p
	B	Std. Error	Beta		
การบริหารจัดการ	0.128	0.028	0.190	4.616**	0.000
การจัดการความรู้	0.136	0.027	0.198	5.062**	0.000
คุณภาพ	0.092	0.029	0.135	3.137**	0.002
แหล่งข้อมูลการผลิต	0.056	0.026	0.083	2.127*	0.034
ที่ตั้งทำเลที่ตั้ง	0.059	0.030	0.086	1.994*	0.047
ขนาดพื้นที่	0.146	0.028	0.219	5.270**	0.000

Constant = 1.008, F = 65.669, Sig F = 0.000, R = 0.735, $R^2 = 0.540$, $R^2_{adj} = 0.532$

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ โดยวิธี Enter เพื่อการพยากรณ์ การบริหารจัดการจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานี ด้วยตัวแปร 6 ตัว ด้านการบริหารจัดการด้านการจัดการความรู้ ด้านคุณภาพ ด้านแหล่งข้อมูลการผลิต ด้านที่ตั้งทำเลที่ตั้ง ด้านขนาดพื้นที่ พบว่าด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการความรู้ ด้านคุณภาพ ด้านแหล่งข้อมูลการผลิต ด้านที่ตั้งทำเลที่ตั้ง ด้านขนาดพื้นที่สามารถร่วมกันทำนายประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีได้ร้อยละ 53.2 ($R^2_{adj} = 0.532$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.010 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.735 ($R^2 = 0.540$) ที่สามารถวาดภาพ และมาเขียนสมการ ได้ดังนี้

ภาพที่ 2 สมการพยากรณ์ การบริหารจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานี

สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1\,008 + 0.128 (\text{การบริหารจัดการ}) + 0.136 (\text{การจัดการความรู้}) + 0.092 (\text{คุณภาพ}) + 0.056 (\text{แหล่งข้อมูลการผลิต}) + 0.059 (\text{ที่ตั้งทำเลที่ตั้ง}) + 0.146 (\text{ขนาดพื้นที่})$$

สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = 0.190(\text{การบริหารจัดการ}) + 0.190 (\text{การจัดการความรู้}) + 0.135 (\text{คุณภาพ}) + 0.083 (\text{แหล่งข้อมูลการผลิต}) + 0.086 (\text{ที่ตั้งทำเลที่ตั้ง}) + 0.219 (\text{ขนาดพื้นที่})$$

สรุปผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาการบริหารจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการความรู้ ด้านคุณภาพ ด้านขนาดพื้นที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านแหล่งข้อมูลการผลิตด้านที่ตั้งทำเลที่ตั้งมีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ด้านการบริหารจัดการ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องเกษตรกรรมแผนในการขายยางพาราในกรณีราคายางพาราลดลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิลาวรรณ มณีบุตร (2559) พบว่า เกษตรกรมีแนวทางการกำหนดนโยบายแก้ปัญหาความเดือดร้อน เนื่องจากราคายางตกต่ำ รัฐบาลได้ส่งเสริมให้มีการใช้ยางพาราในประเทศเพิ่มขึ้น เช่น ผลิตภัณฑ์แปรรูป ที่นอน ยางรถเพิ่มมูลค่าในยางพาราให้สูงมากขึ้น และชาวสวนยางได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์สวนยางพารา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อริศรา ร่มเย็น (2560) พบว่า สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ได้ให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือเรื่องทุนสงเคราะห์แก่เกษตรกรอยู่ประจำ และเกษตรกรได้ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ทางการตลาดของยางพารา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภรทิพย์ นิลาธิรักษ์ (2557) พบว่า หน่วยงานภาครัฐได้ให้คำแนะนำ ส่งเสริม และสนับสนุนเทคโนโลยีการผลิตการแปรรูปปัจจัยการผลิต ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ และจัดตั้งตลาดกลางเกี่ยวกับสินค้าการเกษตร

ด้านการจัดการความรู้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องเกษตรกรรมมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการผลิตและการตลาดยางพารา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริประภา สุขสำโรง (2559) พบว่า แรงงานภาคเกษตรของไทยมีความรู้ และเชี่ยวชาญในด้านการผลิต และการส่งเสริมการตลาดซึ่งจะเชี่ยวชาญในการผลิตยางแผ่นรมควันเป็นอย่างมากจึงทำให้การผลิตยางแผ่นรมควันของไทยมีคุณภาพดีขึ้นเป็นที่ยอมรับจากต่างประเทศ ซึ่งส่งผลดีต่อตลาดของไทย และเกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยในสวนยางพารา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐนันท์ โพธิจันทร์ (2559) พบว่า เกษตรกรได้รับความรู้เกี่ยวกับการใส่ปุ๋ยจากคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โดยวิธีการปรับโครงสร้างของดินเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้ปุ๋ยทำให้ต้นยางเจริญเติบโตได้เร็วขึ้น และได้ผลผลิตยางเพิ่มขึ้นหรือเกษตรกรเคยเข้าร่วมการฝึกอบรมเพื่อให้การทำสวนยางพารามีผลผลิตเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกร กันตาโพธิ์ (2557) พบว่า เกษตรกรได้มีการเข้าร่วมการฝึกอบรม จากเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงมีทักษะ มีความรู้ มีความ

ขำนาญ ซึ่งจะส่งผลต่อปริมาณการผลิตน้ำยางพาราจะได้คุณภาพ และผลผลิตที่มากขึ้น

ด้านคุณภาพ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องเกษตรกรมีแผนยางพาราที่มีความสะอาดและปราศจากฟองอากาศตลอดแผ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริเรือง พัฒน์ช่วย (2557) พบว่า ยางพาราแผ่นดิบคุณภาพ 1 หรือยางเกรด A มีความสะอาดปราศจากฟองอากาศตลอดแผ่นมีความหนาของแผ่นยางไม่เกิน 3 มิลลิเมตรมีความชื้นในแผ่นยางไม่เกิน 3 % เนื้อยางแห้งใสมีสีส้มสม่ำเสมอตลอดทั้งแผ่นมีความยืดหยุ่นดี และมีลายหรือเห็นเด่นชัดตลอดแผ่น และเกษตรกรคิดว่าน้ำฝนในช่วงปลายปีทำให้ต้นยางมีความสมบูรณ์และมีปริมาณน้ำยางเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด คำน้อย (2558) พบว่า น้ำฝนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความเจริญเติบโตของต้นยางเมื่อฝนตกทำให้ต้นยางได้รับน้ำเพียงพอจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยางและต้นยางมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้นซึ่งเกษตรกรคิดว่าน้ำยางสะอาดไม่มีสิ่งเจือปนหรือสิ่งปนเปื้อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย เทพนวน (2557) พบว่า น้ำยางจะไม่มีสิ่งปลอมปน หรือสิ่งปนเปื้อนอยู่ในน้ำยาง แผ่นยางจะสะอาด สีของแผ่นยางจะสม่ำเสมอ

ด้านแหล่งข้อมูลการผลิต เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่องเกษตรกรคิดว่าภายในชุมชนมีเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลให้ข้อมูลอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Obeidat (2013) พบว่า เจ้าหน้าที่เฉพาะทางได้มีการให้ข้อมูลความรู้การพัฒนา และการแพร่กระจายเกี่ยวกับศักยภาพการทำสวนยางพารา ของเกษตรกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และระบบสารสนเทศด้านการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ และมีการได้รับข้อมูลจากโทรทัศน์ และวิทยุกระจายเสียง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sarkawi et al (2012) พบว่า สหกรณ์งานประชาสัมพันธ์ทำหน้าที่ให้คำแนะนำ และเผยแพร่ข่าวสารด้านความเข้าใจในปฏิกิริยาทางเคมีต่าง ๆ เกี่ยวกับยางพารา ซึ่งจะนำน้ำยางไปผลิตเป็นยางรถยนต์ ได้รับข้อมูลจากทางอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ และวิทยุ และในชุมชนหรือเกษตรกรรายอื่น ๆ หรือเพื่อนบ้านได้มีการให้ข้อมูลอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Gordon and Kast (2012) พบว่า เกษตรกรด้วยกัน หรือหัวหน้าชุมชนได้มีการศึกษา และให้ความรู้เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรที่ทำการเกษตรในรูปแบบสายพาน รวมไปถึงวิธีการผลิตน้ำยางให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ด้านที่ตั้งทำเลที่ตั้ง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่อง ในการเดินทางไปยังสถานที่ตั้งของสวนยางพารามีความสะดวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลธิดา ต้นสกุล (2560) พบว่า ภาคใต้เป็นแหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากมีลักษณะภูมิประเทศที่เป็นที่ราบง่ายต่อการเดินทางจึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การปลูกยางพาราเป็นอย่างมาก และพื้นที่ตั้งของสวนยางพาราจะต้องมีขนาดพื้นที่กว้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Riggs and Scott (2014) พบว่า มีความต้องการยางธรรมชาติทั่วโลก ประเทศที่มีความต้องการสูง ได้แก่ จีน อินเดีย รัฐบาลจึงมีนโยบายให้เพิ่มขนาดพื้นที่ให้เพียงพอสำหรับการปลูกเพื่อเพิ่มผลผลิตของยางพาราให้ได้ตามความต้องการของตลาด และเกษตรกรมีพื้นที่สวนยางพาราอยู่บนเนินเขาทำให้เกิดความลำบากในการเดินทางไปยังสวน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล ศิริวัล(2557) พบว่า พื้นที่และสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยประกอบกับในแหล่งปลูกยางพาราดังกล่าวมีสภาพพื้นที่เป็นที่สูงลาดชัน ทำให้เกิดความลำบากต่อการเดินทางไปยังสวน

ด้านขนาดพื้นที่ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานีผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในเรื่อง พื้นที่ปลูกยางพาราต้องไม่รกร้างควรทำความสะอาดเป็นช่วงระยะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรกิจ พิณิจ (2556) พบว่า พื้นที่ที่ใช้ในการปลูกต้องไม่รกร้างต้องทำการถนอมรักษาทำความสะอาด

เป็นระยะ และเผาทำลายต่อไม้หรือทำความสะอาด เพื่อทำลายเชื้อราอันอาจให้เกิดรากขาว และขนาดพื้นที่ปลูกยางพารามีสภาพเป็นที่ราบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพงษ์ บุญสุวรรค์ (2556) พบว่า โดยทั่วไปยางพาราปลูกกันในที่ราบ หรือที่มีความลาดชันน้อยกว่า 12 องศา ความลาดชัน หรือที่ราบมีผลต่อการเจริญเติบโต และผลผลิตของต้นยางพารา และมีการขยายพื้นที่สวนยางให้ได้ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lisa and Pramod (2013) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ได้เน้นการปลูกยางพาราเพื่อยังชีพ และขยายไปสู่อุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก และมีการขยายพื้นที่ปลูกเพื่อเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้น และเพียงพอต่อความต้องการของตลาด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการบริหารการจัดการที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการผลิตยางพาราในจังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางให้ดูแลด้านการบริหารจัดการ ด้านการจัดการความรู้ ด้านขนาดพื้นที่ เครื่องมือที่ใช้งานมีความพร้อม ที่อยู่อาศัยของเกษตรกร การกำจัดขยะจากเศษการผลิตให้น้อยที่สุด เพื่อสร้างสุขลักษณะที่ดีเพราะในการทำงานของเกษตรกรชาวสวนยางที่ต้องอาศัยอยู่ในสวนยางตลอดทั้งวัน
2. กลุ่มเกษตรกรผู้รับซื้อควรมีสถานที่และการบริการที่สะดวกรวดเร็วเพื่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้ขายอีกทั้งเป็นการเพิ่มมาตรฐานการตรวจสอบน้ำยางชั้น ควรปรับให้มีระบบรับซื้อโดยตรงหรือมีตัวแทนเข้ามาซื้อถึงหน้าสวนยางเพิ่มเป็นการขยายตลาดและพื้นที่ในการจัดจำหน่ายให้กว้างมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรการศึกษาเรื่องจัดตั้งโรงรับซื้อน้ำยางเคลื่อนที่เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรในการขายน้ำยาง
2. ควรศึกษาการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปลูกยางพาราเพื่อเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้น
3. ควรใช้การเก็บข้อมูลด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูล รายละเอียดที่ตรงประเด็น และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์มากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- การยางแห่งประเทศไทย.(2562).กยท.จังหวัดอุบลราชธานี. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.raot.co.th/mobile_detail.php?cid=386&nid=4261. (วันที่ค้นข้อมูล : 2 มิถุนายน 2562).
- กุลธิดา ต้นสกุล. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อผลผลิตยางพาราของเกษตรกรในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งตะวันออกของประเทศไทย. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- จักรกิจ พินิจ. (2556). ความคิดเห็น ความต้องการและปัญหาของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราใจจังหวัดเชียงรายต่อการส่งเสริมปลูกยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ญาณิศา สมสกุล. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความยั่งยืนของโซ่อุปทานอุตสาหกรรมยางพารา กรณีศึกษาอุตสาหกรรมยางพาราในเขตอำเภอดอยหลวง จังหวัดเชียงราย. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- ณัฐนันท์ โพธิจันทร์. (2559). ศึกษาความต้องการการช่วยเหลือของเกษตรกรชาวสวนยางในความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอแกลง. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธวัชชัย เทพนวน. (2557). การใช้พลังงานของโรงงานอบยางแผ่นดิบพลังงานรวมแสงอาทิตย์และชีวมวล. พัทลุง: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ปราณี หล้าเบญจ. (2559). การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดผลและประเมินผล. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ปิยะพงษ์ บุญสรรค์. (2556). อิทธิพลของปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยเคมีร่วมกับซีโอไลท์ต่อผลผลิตยางพารา. กาฬสินธุ์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- มนัสชนก บุญอุทัย. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตรของเกษตรกรชาวสวนยาง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วิลาวรรณ ภูมิบุตร. (2559). เกษตรกรชาวสวนยางตอนโยบายแก้ปัญหาความเดือดร้อน เนื่องจากราคายางพาราตกต่ำ กรณีศึกษา: ตำบลเขาค้ออำเภอปลายพระยาจังหวัดกระบี่. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศิริประภา สุขสำโรง. (2557). ความสัมพันธ์ของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกประเทศที่มีผลต่อการส่งออกยางพาราชนิดยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไปประเทศจีน. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ศิริเรือง พัฒน์ช่วย. (2557). การวิเคราะห์คุณภาพแผ่นยางพาราในโรงลมยางด้วยหลักการประมวลผลภาพ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- ศุภกร กันตาลี. (2557). โครงการออกแบบชุดเครื่องมือกรีดยางสำหรับผู้เริ่มต้น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศุภรทิพย์ นิลารักษ์. (2557). คุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง ภายในพื้นที่จังหวัดตราด. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมคิด ดำน้อย. (2558). การวิจัยและการพัฒนาระบบกริดที่เหมาะสมกับพันธุ์ยาง RRIT 251 ในเขตพื้นที่ภาคใต้ตอนบน. สุราษฎร์ธานี: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรกระบี่, ศูนย์วิจัยยางฉะเชิงเทรา การยางแห่งประเทศไทย และสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7 จังหวัดสุราษฎร์ธานี
- สุวิมล ศิริวัล. (2557). ต้นทุนและผลตอบแทนในการลงทุนโครงการปลูกสวนยางพาราในจังหวัดลำปาง. ลำปาง: มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- อริศรา ร่มเย็น. (2560). การพัฒนาการระบบปลูกพืชร่วมยางในภาคใต้ ปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อน. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อিবรอเฮม ยีดำ. (2555). พืชเศรษฐกิจยางพารา. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Cochran, W. G. (1977). *Sampling Techniques*. 3rd ed. New York: John Wiley and Sons Inc.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficients alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), pp. 97-334.

- Gordon, J.A., and Kast, C. (2012). **Quality of Life on the Agricultural Treadmill: Individual and Community Determinants of Farm Family well-Being**. [online]. from https://www.researchgate.net/publication/264232913_Quality_of_life_on_the_agricultural_treadmill_Individual_and_community_determinants_of_farm_family_well-being. (Retrieved June 2, 2019).
- Hair, J. F. et al. (2006). **Multivariate data analysis**. 6th ed. New Jersey: Pearson Education International.
- Lisa, M. V. and Pramod, K. (2013). Price Risk Management and Access to Finance for Rubber Growers: The Case of Price Stabilisation Fund in Kerala. **Indian Journal of Agricultural Economics**. 68(1), pp. 67-88.
- Nunnally, J. C. (1978). **Psychometric Theory**. New York: McGraw-hill.
- Obeidat, B. Y. (2013). The relationship between Innovation diffusion and human resource information system (HRIS). **Business and Management**, 5(1), pp. 72-96.
- Riggs, J. N. and Scott, B.S. (2014). **The Top 5 Rubber Producing Countries**. [Online]. from : <http://www.top5ofanything.com/index.php?h=7738a992>. (Retrieved : August 18, 2014).
- Sarkawi, S. S., Dierkes, W. K. and Noordermeer, J. W. M. (2012). **The effect of protein content in natural rubber on silica filled compounds as influenced by processing temperature**. International Rubber Conference (IRC) 2012, Jeju, Korea, May 21-24, 2012, 153.